

Lieve Jacqueline

Soms voel ik bewust dat ik leef,
dat ik hier op aarde rondloop,
als dochter, vriendin, zus en medemens.
Dan zie ik mijzelf als een vreemde
en denk: „Wie ben ik?“
Ik ben mens tussen de mensen.

Soms voel ik mij als een vogel op een nest,
die niet durft uit te vliegen,
die anstig rondkijkt en wacht op hulp.

Soms voel ik mij eenzaam en alleen,
door iedereen in de steek gelaten;
maar ach er is nog toekomst
en daar zal ik op vertrouwen.

- Nu, vier jaar later, is het gevecht voorbij, Line; de strijd is gestreden. Je was daarin helemaal alleen, ondanks dat we hebben meegevochten.
- Jouw toekomst heb je zelf bepaald op je eigen manier; je hebt een keus gemaakt, jouw keus.
- We houden van je zoals je bent: heel waardevol, zoals wij je altijd zagen, behalve jijzelf.
- Je wilde dat niet inzien, zie het nu toch alsjeblieft in, Line, alsjeblieft.
- We zullen altijd van je houden.

Moeder

Paul

Oda - Pierre

Louis - Nies

Richard

9 juli 1961

28 september 1983

Jacqueline, 1979